

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 czerwca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 listopada 1961 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. Nr 56, poz. 313) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Dopełnienie obowiązku meldunkowego polega na dostarczeniu osobie prowadzącej książkę meldunkową wypełnionego i podpisanego zgłoszenia meldunkowego odpowiedniego wzoru oraz na przedłożeniu dowodu osobistego, a w razie jego braku — innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. Osoby przebywające u najemcy lub właściciela lokalu dopełniają obowiązek meldunkowego przez doręczenie zgłoszenia i dokumentów (ust. 1) najemcy lub właścicielowi lokalu, który obowiązany jest zgłoszenie oraz dokumenty dostarczyć osobie prowadzącej książkę meldunkową.

3. Obowiązek dotyczący najemcy i właściciela lokalu ciąży również na:

1) kierownikach zakładów i instytucji udzielających poszczególnym osobom mieszkania na stałe lub czasowo w związku z pracą, nauką, leczeniem lub wypoczynkiem bądź też opieką społeczną,

2) kierownikach hoteli lub innych zakładów przeznaczonych do czasowego wynajmu lokali mieszkalnych lub udzielania noclegów.

4. Osoba prowadząca książkę meldunkową jest obowiązana przedstawić organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności przyjęte zgłoszenie meldunkowe i dokumenty określone w ust. 1 wraz z książką meldunkową.

5. Dostarczenie dokumentów wymienionych w ust. 1 nie stanowi dopełnienia obowiązku meldunkowego, jeśli osobie podlegającej temu obowiązkowi odmówiono ostateczną decyzją zameldowania w określonym lokalu lub na terenie miejscowości, w której obowiązują szczególne przepisy meldunkowe.

6. Zgłoszenie pobytu w zakładach przeznaczonych do przyjmowania osób na pobyt czasowy może nastąpić również na podstawie skierowania pisemnego (skierowania na leczenie, karty pobytu) wydanego przez państwowe i spółdzielcze zakłady pracy, instytucje i zakłady naukowe, zakłady opieki zdrowotnej, związki zawodowe lub stowarzyszenia, jeżeli skierowanie to zawiera dane, jakie przewiduje zgłoszenie meldunkowe.

7. W razie niemożności dopełnienia obowiązku meldunkowego u osoby prowadzącej książkę meldunkową, obowiązek tego należy dopełnić bezpośrednio przed właściwym organem ewidencji i kontroli ruchu ludności. W tym przypadku organ ten obowiązany jest zawiadomić o przy-

jętym meldunku osobę prowadzącą książkę meldunkową, która wpisuje meldunek do tej książki.

8. Osoby przebywające w domach, dla których książkę meldunkową prowadzi sołtys, mogą dopełnić obowiązku meldunkowego bezpośrednio przed organem ewidencji i kontroli ruchu ludności. W takim przypadku jednak zgłoszenie meldunkowe powinno być podpisane przez sołtysa, który jednocześnie obowiązany jest dokonać odpowiedniego wpisu w książce meldunkowej. W razie niemożności uzyskania podpisu sołtysa stosuje się przepis ust. 7.

9. Zameldowanie osoby w jakiegokolwiek miejscowości (art. 2) powinno nastąpić w określonym lokalu mieszkalnym określonego domu. Zameldowanie w określonym lokalu i domu nie dotyczy osób przebywających w namiotach lub innych ruchomych urządzeniach mieszkalnych.”;

2) w § 4 dodaje się na końcu wyrazy „jak również w razie braku zgody najemcy (właściciela) lokalu na zameldowanie.”;

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„1. Zameldowanie na pobyt stały następuje po wymeldowaniu z poprzedniego miejsca zamieszkania.

2. Wymeldowania z pobytu stałego dokonuje organ właściwy ze względu na następne miejsce zamieszkania osoby obowiązanej do dopełnienia obowiązku meldunkowego, po, czym niezwłocznie przesyła potwierdzone przez siebie zgłoszenie o wymeldowaniu do organu właściwego ze względu na poprzednie

miejsce zamieszkania. Wymeldowania z pobytu czasowego dokonuje organ właściwy ze względu na miejsce tego pobytu.”;

4) w § 10 wyrazy „zakłady naukowe” zastępuje się wyrazami „państwowe zakłady naukowe”, a po wyrazie „stowarzyszenia” dodaje się wyrazy „wyższej użyteczności lub stowarzyszenia, które dopełniły obowiązku rejestracji albo zgłoszenia we właściwym organie administracji państwowej”;

5) w § 12 dodaje się nowe ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Książki meldunkowe w miastach i osiedlach, w których prowadzona jest publiczna gospodarka lokalami, powinny zawierać dane dotyczące powierzchni mieszkalnej poszczególnych lokali, a w razie przeznaczenia budynku do rozbiórki — również odpowiednią adnotację.

5. Osoba prowadząca książkę meldunkową obowiązana jest, przedkładając organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności zgłoszenie zameldowania i książkę meldunkową — zawiadomić ten organ o znanych jej okolicznościach faktycznych, które mogą mieć wpływ na zameldowanie.”;

6) skreśla się § 22.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 5 października 1963 r.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha